

-AYAKKABI BAĞCIĞI-

Keloğlan: Aykız'ım, biz Bicirik'le antika pazarına gideceğiz. İstedğin bir şey var mı?

Aykız: Ne diyorsun Keloğlan? Mutfaktayım, çorba yapıyorum. Sesin gelmiyor?

Keloğlan: Diyorum ki Bicirik'le antika pazarına gideceğiz. Bicirik tutturdu Alaaddin'in sihirli lambası diye. Ona gaz lambası alacağız, antika pazarında var dediler.

Aykız: Aaa... Ne kadar nostaljik. Hatırlıyorum bizde de vardı, ama bizimkisi camdı. Bicirik'in yağdanlık gibi olanı istiyor, değil mi?

Keloğlan: Evet Aykız'ım. Galiba gaz lambasını ovuşturup dilek dileyecek.

Bicirik: Ne dedin, duydum Keloğlan. Nerden biliyorsun dilek dileyeceğimi?

Keloğlan: Aman! Nasıl girdin içeriye Bicirik, yüreğime indi bademcik!

Bicirik: Bahçe kapısından girdim, Karabaş kovaladı da.

Aykız: Karabaş bir şey yapmaz Bicirik, o seninle oynamak istiyor sadece.

Keloğlan: Tabi canım, o seni kedi sanmıştır kedi...

Aykız: He he he... İlahi Bicirik, hiç güleceğim yoktu.

Keloğlan: Olay nasıl gelişti, nasıl girdin buraya, korku dolu gözlerle bir anlat hadi.

Bicirik: Olay aynen şöyle oldu: Akülü arabamı arka bahçenize park ettim.

(Eft: araba durma sesi kapı kapanma sesi)

Bicirik: Arabadan indim. Sonra onun sesini duydum?

Keloğlan ve Aykız: Kimin?

Karabaş: Hav hav hav...

Bicirik: Kafamı kaldırdım, bir de ne göreyim? Karabaş bana koşuyor. Ben de başladım koşmaya. Keloğlan kurtarsana beni Allah aşkına!

Keloğlan: E, sonra?

Bicirik: Karabaş peşimde. Ben kaçtım o kovaladı, o kovaladı ben kaçtım.

Köpek: Hav hav hav...

Bicirik : Ay ay ay... Hop tereyağlı ekmek, Bicirik küçük kapıdan girecek, dedim ve işte geldim.

Aykız: Hoş geldin Bicirik.

Bicirik: Amann, hoş bulduk yenge, şu Karabaşa bir eğitim versenize.

Aykız: Sana iyi davransın diye mi?

Bicirik: Yok yenge, uysal tatlı bir köpecik olsun diye.

Aykız: Karabaş sadece kedilerle iyi geçinmiyor, yoksa kimseye yok zararı. E, sen bir de kedi kapısından içeri girince, şimdi seni hep kedi sanacak.

Bicirik: Aman diyeyim... Ben gelince ağaca bağlayın ay ay ay...

Keloğlan: Tamam Bicirik, merak etme sen. Haydi, antikacıya geç kalacağız, senin sihirli lambayı başka biri almasın sonra.

Aykız: Yemeği evde mi yersiniz? Bir şeyler hazırlarım.

Keloğlan: Tamam Aykız'ım. Ellerine sağlık, eve geliriz o zaman öğlen yemeğine.

Bicirik: Karabaş'tan kaçayım derken bağcıklar düğüm olmuş. Ne yapacağım ben Keloğlan?

Keloğlan: Dur bakalım Bicirik, bakarız bir çaresine.

Aykız: Gel, ben açayım düğümü Bicirik.

Bicirik: Buyur yenge, hep Karabaş'ın işleri bunlar! Yoksa böyle dolaştırmam ben kolay kolay...

Aykız: Ay... Açılmıyor bunlar Keloğlan!

Keloğlan: Aykız'ım, evde mısır nişastası var mı?

Aykız: Ne yapacaksın Keloğlan, ipe nişasta mı sereceksin?

Keloğlan: Gülmeyin de, şu bağcıkları çözelim hemen.

Aykız: Kızma Keloğlan! Ben sadece Nasrettin Hoca'ya bir gönderme yapmak istedim. Tamam, getiriyorum hemen.

Bicirik: Acele et Keloğlan, Bağcıklarım kördüğüm oldu, aman aman.

Keloğlan: Sen bana bırak Bicirik, iplerine gerekiyor biraz temizlik.

Aykız: Al bakalım Keloğlan, inşallah çözülür bağcıklar hemen!

Bicirik: İnşallah inşallah...

Keloğlan: İşimiz çok basit. Mısır nişastasını dökelim şöyle, bağcıkların tam üzerine. Hı ih... Sonra düğümlü yerlere sürelim nişastayı, ha ah işte böyle... Çekelim bağcıkları tek tek şimdi bir de. Ve izleyelim hep birlikte! Bakın, nasıl da çözülüyor bağcıklar, herkes Keloğlan'ı alkışlar!.. He he he...

Aykız: Ay! Nasıl çözdün öyle sihirbaz gibi eline sağlık Keloğlan!

Bicirik: Vay vay vay, bağcıklar yeni gibi oldu. Allah razı olsun Keloğlan, yolda kalırdım ben, sen olmasan!

Keloğlan: Haydi düş önüme Bicirik, daha çok işimiz var seninle.

Aykız: Bicirik, Keloğlan haydi güle güle gidin, düğümsüz ekmek alın da gelin!